

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 septembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative – Luxemburg) – UBS Europe SE, fostă UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin și alții

(Cauza C-358/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Directiva 2004/39/CE – Articolul 54 alineatele (1) și (3) – Conținutul obligației privind secretul profesional care revine autorităților naționale de supraveghere financiară – Decizie prin care se constată pierderea bunei reputații profesionale – Cazuri reglementate de dreptul penal – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 47 și 48 – Dreptul la apărare – Acces la dosar]

(2018/C 408/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Reclamanți: UBS Europe SE, fostă UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin și alții

Cu participarea: DV, EU, Commission de surveillance du secteur financier (CSSF), Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Dispozitivul

Articolul 54 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că:

- expresia „cazuri reglementate de dreptul penal”, care figurează la alineatele (1) și (3) ale acestui articol, nu acoperă situația în care autoritățile desemnate de statele membre să îndeplinească funcțiile prevăzute de această directivă adoptă o măsură, precum cea în discuție în litigiul principal, care constă în a interzice unei persoane să exercite la o întreprindere supravegheată o funcție de administrator sau o altă funcție a cărei exercitare este condiționată de obținerea unei autorizații, cu obligația de a demisiona din toate funcțiile în cel mai scurt timp, pentru motivul că persoana respectivă nu mai îndeplinește cerințele de bună reputație profesională prevăzute la articolul 9 din directiva amintită, care face parte dintre măsurile pe care autoritățile competente trebuie să le adopte în exercitarea competențelor de care dispun în temeiul dispozițiilor din titlul II din aceeași directivă. Astfel, dispoziția menționată, atunci când prevede că obligația privind secretul profesional poate fi, în mod excepțional, înlăturată în asemenea cazuri, vizează transmiterea sau utilizarea de informații confidențiale în scopul desfășurării unor urmăriri penale și, respectiv, al aplicării unor sancțiuni în conformitate cu dreptul penal național;

- obligația privind secretul profesional prevăzută la alineatul (1) al articolului menționat coroborat cu articolele 47 și 48 din cartă trebuie să fie garantată și pusă în aplicare astfel încât să se concilieze cu respectarea dreptului la apărare. Așadar, revine instanței naționale competente, atunci când o autoritate competentă invocă obligația menționată pentru a refuza comunicarea unor informații aflate în posesia sa care nu figurează în dosarul privind persoana vizată de un act care îi cauzează prejudicii, sarcina să verifice dacă aceste informații au o legătură obiectivă cu motivele reținute în privința sa și, în cazul unui răspuns afirmativ, să pună în balanță interesul persoanei în cauză de a dispune de informațiile necesare pentru a fi în măsură să își exercite pe deplin dreptul la apărare și interesele legate de menținerea confidențialității informațiilor acoperite de obligația privind secretul profesional, înainte de a decide cu privire la comunicarea fiecăreia dintre informațiile solicitate.

(¹) JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 19 septembrie 2018 – Comisia Europeană/Republica Franceză, IFP Énergies nouvelles

(Cauza C-438/16 P) (¹)

[Recurs – Ajutor de stat – Schemă de ajutor pusă în aplicare de Franța – Garanție de stat nelimitată conferită Institut Français du Pétrole (IFP) prin acordarea statutului de instituție publică industrială și comercială (IPIC) – Decizie prin care se declară că această măsură în parte nu constituie ajutor de stat și în parte constituie ajutor de stat compatibil cu piața internă, sub rezerva respectării anumitor condiții – Noțiunea „schemă de ajutor” – Presupunerea existenței unui avantaj – Sarcina și nivelul probei]

(2018/C 408/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și D. Grespan, agenți)

Celelalte părți din procedură: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și J. Bousin, agenți), IFP Énergies nouvelles (reprezentanți: E. Morgan de Rivery și E. Lagathu, avocați)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 26 mai 2016, Franța și IFP Énergies nouvelles/Comisia (T-479/11 și T-157/12, EU:T:2016:320), în măsura în care, prin această hotărâre, Tribunalul a anulat articolul 1 alineatele (3)-(5), precum și articolele 2-12 din Decizia 2012/26/UE a Comisiei din 29 iunie 2011 privind ajutorul de stat C 35/08 (ex NN 11/2008) acordat de Franța în favoarea instituției publice „Institutul Francez al Petrolului”.
- 2) Trimite cauza spre judecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 392, 24.10.2016.